

— А ти не знаеше милостъ къмъ тия нещастни и беззащитни хорица! — ядосалъ се още повече царь Крумъ. И, като се обърналъ къмъ стражата, заповѣдалъ:

— Да се ударятъ на велможата Черномиръ 44 тояги по голо, да се сравни кжщата му съ земята, а имотътъ му да се раздаде на беднитѣ, и най-после да се обеси на срѣдъ площада, за да видятъ всички съ очитѣ си, какъ царь Крумъ наказва алчнитѣ и безсърдечнитѣ.

Заповѣдта на царя била изпълнена веднага. И приказката се свърши.

Николай Фолъ

ПТИЦИТЪ ЗАМИНАВАТЪ

Ежътъ

Охлю Бохлю, чу ли, вече
тръгватъ птицитѣ далече,
ей ги горе по небето.
Какъ е тихо пакъ въ гората,
ахъ, отъ пѣсни цѣло лѣто
гърмнала ми бѣ главата.

Охльо Бохльо

Азъ не се интересувамъ,
и добре съмъ въ моята кжща,
въ нея азъ дори не чувамъ
кога тръгватъ и се връщатъ.

Жабата

Вѣрно ли е? Заминаватъ?
Слава Богу, миръ настава!
Безъ опасностъ мога пакъ
да си крѣкамъ квакъ, квакъ, квакъ!

Гарванътъ

Търгнаха ли? Гра, гра, гра,
пръвъ пѣвецъ оставамъ азъ,
изъ голѣмата гора
ще си гракамъ по цѣлъ часъ.

Зайо Байо

Търгнаха ли пакъ на югъ?
Ей че тжжно става тукъ.
Гарване, оставашъ, братко,
ала ти не пѣешъ сладко,
по-добре да бждѣхъ глухъ,
а пѣкъ имамъ тънкъ слухъ.
Ахъ, каква печална зима
въвъ гората ни ще има!
Сбогомъ, птици, пѣкъ помнете,
съ пролѣтѣта се пакъ върнете.

Лжчезаръ Станчевъ